బిచ్చగాడు

శ్రీమతి

లోకనిండి

సత్యవతీబాయి

★

మనుష్యులుమాత్రమే కాదుండా జంతువులుకూడా అసహ్యించుకుంటాయి బిచ్చగాడిని చూస్తే—

అయితే యీ 'అసహ్యం' అతడి 'ఆకారం'లోనా? అతడి 'ఆయువారం'లోనా?

రోతగా జీవితాన్ని మోసుకుంటూ చావలేక బ్రతికే రోగులు—

కష్టంలేకుండా బ్రతకడానికి ముష్టికి బయలుదేరే నికృష్టులు—

—అందుకే అసహ్యం.

అయితే, వారిలోనూ మృదువైన మానవాత్మ వుంది. పరుల కష్టాల్ని చూచి ద్రవించిపోతుంది—

కాని, వారినీ నీచయాచన నుండి ఉద్ధరించడానికి సంఘం తలపెడితేగదూ?

★

చీకట్లు నలుదెసలా అలము కొంటున్నాయి. దూరాన్ని పల్లె వొక్కటి నల్లని మచ్చలా అగపడుతోంది. ఆ బిచ్చగాడు రోడ్డు ప్రక్కన పచ్చికమీద తన చింకిగొంగళి పరచుకొని మేనువాల్చాడు. ఆకలితో వాని కడుపు చుమ్మలుచుట్టుకొని పోతోంది. పట్టెడన్నమూనాడు వాడికి దొరికిందికాదు.

జీవితంలో సుఖమెట్టిదో వాడెరుగడు. వణుకుతూ గడిపిన శీతాకాలపురాత్రుళ్లూ, ఎండలో మాడుతూ నడచిన వేసాకాలపు పగళ్లూ, తడిసిముద్దయి పంచల్లో చూర్లక్రింద గడిపిన గడియలూ, యివే వాడెరిగినవి. మనుష్యులుకూడ వాడిసెంతో నిరసనభావంతో చూశారు. పట్టెడన్న మడిగి తానుతిన్న చీవాట్లు, ఆకలిబాధకోర్వలేక యింకను ప్రాథేయపడి తానుతిన్న దెబ్బలుకూడా జ్ఞాపకాని రాజొచ్చినయి. అన్నిటికంటే తనయెడల ప్రజలుచూపే నిరసనభావం తనకు చాలాకష్టమనిపించింది. తన్నుచూస్తే అందరికీ ఎందుకింత అనుమానమూ, కోపమూ, చీకాకున్నూ? గుమ్మములోకి పోగానే పెద్దవాళ్లు త్రోలిగిపోతారు. ఆడవాళ్లు కసురుతారు, పిల్లలువెక్కిరిస్తారు, చివరకు కుక్కలుకూడా మొఱుగుతవి. అయినా అతనికెవ్వరిపైనా క్రోధము కాని, అసూయకాని లేదు. తానుపడ్డ కష్టాలన్నీ అతనిహృదయంలో సహనాన్ని, జాలినిమాత్రము నిలిపిపోయినవి. అబ్బ, నిద్రన్నా పట్టితే యీ ఆకలిబాధ, పిచ్చి తలపులు మరవొచ్చునని కండ్లు గట్టిగా మూసుకున్నాడు.

అతని కప్పుడే మాగన్నుగా నిద్రపట్టుతోంది. ఏదో అలికిడివిని తలయెత్తిచూశాడు. ఒక గడ్డిబండి వస్తోంది. గడ్డిమోపా బండినిమించి రోడ్డునంతటినీ ఆక్రమించుకొంటోంది. మళ్లీపడుకున్నాడు. బండిసమీపించింది. దాటిపోయింది. చక్రాలచప్పుడూ, ఎద్దుమెడలోని మువ్వలమోతా సన్నగిలిపోయినవి. బండివాని రాగము మాత్రము వినబడుతోంది. అదికూడా చప్పననిల్చిపోయి బండివాడు ఎద్దునదర్చుట వినబడింది. కొరడాచప్పుడు

తో ఎద్దును తిట్టుతూ కొట్టడము చెవినిబడ్డది. బిచ్చగాడు లేచి కండ్లునులుముకుంటూ కూర్చున్నాడు. ఎద్దు శక్తి కొలదిలాగినా బండికదలడములేదు. బండివాడతడ్ని చూసి, 'ఇదుగో తాతా, కొంచముచెయ్యిపట్టు. ఈ యెగుడులో బండి పోవడములేదు' అన్నాడు. బిచ్చగాడు లేచి బండిదగ్గఱకువచ్చి ఒక చక్రముపట్టాడు; బండివాడింకోటి పట్టాడు. ఇద్దరూ శక్తికొద్ది తోస్తూ ఎద్దును హెచ్చరించారు. ఎద్దు మోరచాచి, వెనకటి కాళ్లను నిగడదన్ని తొడలు కంపించగా తనబలాన్నంతటినీ వినియోగించి బండినిలాగింది. కాని, లాభంలేకపోయింది. ఒక్కఅడుగన్నా అంతఎత్తుగావున్న ఆ రోడ్డుమీద ముందుకు వేయలేకపోయింది. పక్కలెగురవేస్తూ, ముక్కుపుటాలు కంపించగా రోజుతూ నిలిచిపోయింది. బిచ్చగాడిది చూచి జాలితో 'అబ్బాయి కొంచము గొడ్డును సేదదీరనీ దానిశక్తికిమించినబరువుంది బండిలో—' అన్నాడు బండివాడు 'కానేకాదు పట్టి తిండిపోతుది, ఆ రాయి తెచ్చి చక్రముకింద పెట్టు. సరే, ఈ కొరడా తిప్పికట్టైతో దాన్ని బాదు. నేనీ చక్రాన్ని ముందుకి తోస్తాను. బండి ఎట్లాకదల్దో చూస్తాను—'

రివ్వురివ్వున పడ్తూన్న దెబ్బల కోర్చుకోలేక ఎద్దుమళ్లీ బండినిలాగింది. కాస్త చక్రముకదిలితే రాతిని ముందుకుతోస్తూ, చక్రాన్ని బలంతో నెట్టితే బండి అదంతట అదేకదిలిపోతుందని బండివానివూహ. "ఊఁ. కానీ - యింకా యింకా—" అని ప్రోత్సహిస్తున్నాడు. ఎద్దు ఒక్కఅడుగు వేసింది రెండోకాలెత్తిందికూడ. కాని లాభంలేకపోయింది. బరువుకివెంటనే వెనక్కుతూలింది. ఆ కుదుపుకి బండిబండే వెనక్కువాలింది. బండివాడు పశముతప్పి, జారి ఒక్కకేకతో వెల్లకిలాపడిపోయాడు. పాపము, వెంటనే బండి రొమ్ముమీద తటాలున పోతుందని దబ్బున తనచేతులు చక్రానికిపోటిపెట్టి ప్రాణభయంతో, "ముందుకుతోలు - ముందుకుతోలు" అని గావు కేకపెట్టాడు. జరిగినమోసం గ్రహించి బిచ్చగాడు గొడ్డును శక్తికొద్దీ మోదసాగాడు. ఎద్దుముందుకు సాగయత్నించి బలముచాలక మోకాళ్లపై ముందుకుకూలపడి లేవనుంకించి, పక్కకొరిగి పడిపోయింది. బిచ్చగాడు గాభరాతో వెనక్కు చక్రముదగ్గరున్న బండివానిదగ్గరకు పరుగెత్తాడు. పాపము, బండివాడు తనబలాన్నంతా వినియోగించి, రాతిమీదకి దొల్లినచక్రాన్ని తన వక్షానికి నాలుగైదు అంగుళాల ఎడాన్ని పట్టి నిలిపివుంచాడు. వాడుకాస్త జరిగినా, కించిత్తు వానిబలము సడలినా, ఆ చక్రముబండి బరువుతో వాడిని నలిపివేస్తుంది. బండివాడది గ్రహించి వంగి తనను లేవనెత్తచూస్తున్న బిచ్చగానితో, "నన్ను తాకకు, ఆ వరిచేలవతల పల్లె వున్నదే, ఎగువైన గుమ్మడిపాదు పాకివున్న గుడిసెకుపోయి మావాళ్లను తీసుకురా - దబ్బున పో. కాస్సేపెట్లాగో అట్లా యీ బరువునిపట్టి నిలిపివుంచుతా" అన్నాడు—

మారుపలక్కుండా బిచ్చగాడు పొలానికడ్డంగా రాళ్లురప్పలూ ముళ్లకంచెలూ లక్ష్యపెట్టకుండా పరుగెత్తాడు. గుమ్మడిపాదున్న గుడిసెచేరి ఒగర్పుతో రోజుతూ చప్పున అరవలేక తలుపు దబాదబా కొట్టాడు. "రంగా - నీవా -" అని లోపలనుంచి వినబడ్డది. మళ్లీతట్టాడు, లోపలనుండి 'రంగా'. బైటినుండి బిచ్చగాడు 'కాదు. కాని, ఆ రోడ్డుమీద—' ఇంతలో ఒక ముసిలాయన తలుపుతీసి చీకట్లో బిచ్చగాడ్ని తేరిపాఱి చూసి, 'ఎవడవురా? ఈరాత్రి. పో! బిచ్చపువెధవా! మా అబ్బాయి అనుకున్నాను—' అని బిచ్చగాడి నోట్లోంచి మాట రాకమునుపే తటాలున తలుపుమూసేశాడు. బిచ్చగాడు చకితుడైపోయాడు.

'ఏమిటి! నేనేంచేశాను - ఓ! నిద్రచెడిపాను కాదూ! ఐనా పాపమతనికొడుకు సంగతి తెలవదుగా' అని మళ్లీతలుపు కొట్టాడు. ఇప్పటికి బిచ్చగానికి ఒగర్పు తగ్గి గొంతునుండి మాట బైటికివచ్చింది. 'తలుపు తీయండి బాబూ' అని కేకపెట్టాడు. అతని స్వరములోని ఆదుర్దాను గమనించి మళ్లీకోపముతో

బిచ్చగాడు

‘పోతావా? లేదా? వెధవా’ అని లోపలనుంచి గర్జించాడు బండివాని తండ్రి. ‘లేదుబాబూ, నా మాట వినండి’ అని దీనంగా పలికాడు బిచ్చగాడు. లోపలనుండి ఆడమనిషి కంఠస్వరము ‘కసరడమెందుకండీ? ఏం చెబుతాడో వినకూడదూ?’ ‘వినాలిగా - పల్లురాలగొట్టక. రాత్రిలేదు, పగలు లేదు బిచ్చానికి. ఏదీ వాడింకోసారి రాత్రుళ్లు నిద్రచెడపకుండా బుద్ధిచెబుతానుండు’ అని దభాలున తలుపు తీసి చేతిలో కట్టెతో ప్రత్యక్షమయ్యాడు ఇంటియజమాని.

దెబ్బకొడతాడేమోనని త్రుళ్లిపడి వెనక్కుతగ్గి, బిచ్చగాడు రంగడిసంగతి చెప్పనోరుతెరిచాడు. ఇంతలో- ‘పొమ్మన్నే గాడిదకొడకా. వినపడలా? అర్ధరాత్రి నిద్రచెరిపి మరీ, బేజారుచేస్తున్నావు - పో -’ అని తెల్లబోయి నిలబడిపోయిచూస్తున్న బిచ్చగాడి నొకదెబ్బకొట్టాడు. పాపము! ఎముకలపోగులావున్న బిచ్చగాడికా దెబ్బఎంతోబాధపెట్టింది. భయముతో వెనక్కుతిరిగి పరుగెత్తాడు. కొంచెందూరము పోయి నిలబడిపోయాడు. ఇంతనీచంగా, హీనంగా తన్నెందుకు చూస్తారు ప్రజలు? తానుబిచ్చగాడనేనా? ఐతేమాత్రము? పిడికెడన్నముకోసరము వస్తేమట్టుకు దానికింత నిరాదరణా, క్రౌర్యమూనా?

బిచ్చగానికింతలో అవతలరోడ్డుమీద దిక్కులేకుండా, భారంక్రింద కుంగిపోతున్న బండివాని నిస్సహాయస్థితి చటుక్కున జ్ఞాపకానికివచ్చింది. ‘అయ్యో, ఏంచెయ్యను? మళ్లీమళ్లీ తలుపుకొడితే ముసలాడు చావకొట్టుతాడు. ఇంకెవరినన్నా లేపుదామని తీసుకుపోదామంటే వాళ్లూ యిట్లాగే వర్తిస్తారు. ఇంకేమిచెయ్యాలి?’ అని ఆందోళనతో జాలితో తల్లడిల్లిపోయాడు. కాస్త సంకోచించి రంగడున్నవేపు రోడ్డుమీదికొక్కపరుగు తీశాడు. తనశక్తంతాధారపోసి, తనసరాలు బండిబరువుకి తెగినాసరే, బండినిజరిపి రంగడిప్రాణాలు నిలుపుదామని పిచ్చియూహతో—రంగడున్నస్థలం చేరీచేరకమునుపే ‘అబ్బాయి, అబ్బాయి’ అని కేకపెట్టాడు జవాబులేదు. సమీపించి మళ్లీపిలిచాడు. మళ్లీప్రత్యుత్తరము రాలేదు-ఆదుర్ధాతో వంగిచూసేసరికింకేముంది? బండిచక్రము రంగడి వక్షముమీదపడి అతణ్ణి నలిపివేసింది. కండ్లు మూతపడివున్నవి. నోట్లోంచి రక్తముకారుతోంది. అట్లాగే నిశ్చేష్టుడయి బిచ్చగాడు నిల్చిపోయాడు. తర్వాత మెల్లగా కూలబడ్డాడు. అతనికి తెలియకుండానే రెండశ్రువులా కృంగిన కండ్లలోంచి శవముమీద పడ్డవి.

అతడక్కడే ఎంతోసేపు కొయ్యబారిపోయాడు. అంతమూర్ఖముతో, నిర్దయతో, తనను తరిమివేసి, రంగడిని చావువాతవేసిన ఆ ముసలాడు జ్ఞాపకానికొచ్చాడు. అప్పుడతనికి జీవితంలో ఎన్నడూరాని, ఎక్కడలేని కోపమూ ముంచుకొచ్చింది. మెల్లగాలేచి నిదానంగా తనజోలినీ, గొంగడినీ సవరించుకొని రంగడింటివేపు మళ్లీదారి బట్టాడు. చేరాక వెనకటి గాభరాలేకుండా ఈసారి తలుపును నెమ్మదిగా కొట్టాడు. అప్పుడంటే రంగని ప్రాణాలు కాపాడే తొందర; మరి ఇప్పుడో............

లోపలినుండి ‘రంగా - నీవా? వస్తున్నానుండు’ అని రంగనితండ్రి ‘ఎంతపొద్దుపోయింది నాయనా?’ అని తల్లి. రంగనితండ్రి లేచివచ్చి తలుపుతీశాడు. బిచ్చగాడు ‘నేను రంగడినికాను - ఒక్కగడియ కింద రాలే? నీకొడుకు బండికిందపడి చావసిద్ధముగా వున్నాడని చెప్పడానికి, ఆ బిచ్చపువెధవను-’ రంగని తండ్రి గాభరాతో ‘ఆ! ఏమీరా? లోపలికిరా. ఏంజరిగింది? చెప్పూ-’ అని తలుపు బారుగాతెరిచాడు. వీండ్ల మాటలు వింటూ తలుపవతలవున్న రంగనితల్లి బోరునఏడుస్తూ కూలబడి పోయింది. ముసలివాడు చేతికర్రను తీసుకొని చెప్పులుతొడుక్కొని ‘ఒరే అబ్బీ, పద ఎక్కడ?’ అని దబదబ బైటికివచ్చాడు. బిచ్చగానినికానక ‘ఒరే అబ్బీ, ఒరేయి అబ్బీ’ అని ఆందోళనతో అరిచాడు. కాని అతనికి జవాబిచ్చేవారెవరూ లేకపోయారు. ఆ బిచ్చగాడా చీకట్లో అప్పుడేఎక్కడికో వెళ్లిపోయాడు.

దూరాన్ని ఒక కుక్కమాత్రము మొరిగింది. అప్పుడేవచ్చిన గుడ్డివెన్నెలకు తెల్లవారిందనుకొని పక్కనొక కోడికూసింది—అంతే............